

dog kunne ydes, uanset om hustruen under sin sygdom har ophold i hjemmet, og selv om kuren varer over ca. 2 måneder.“

Til § 312.

Stk. 2 udgår.

§ 2.

Overalt i lovgivningen ændres „landsnævnet for børneforsorg“ til „landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg“, „overinspektionen for børneforsorgen“ til „overinspektionen for børne- og ungdomsforsorgen“ og „overinspektøren for børneforsorgen“ til „overinspektøren for børne- og ungdomsforsorgen.“

§ 3.

Forslag om revision af de i §§ 65, 125 a og 127 nævnte tilskudsregler for henholdsvis opdragelseshjem, rådgivningsklinikker og andre institutioner for forebyggende børneforsorg vil være at forelægge folketinget i folketingsåret 1962-63.

§ 4.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1958.

Fra samme dato ophæves lov nr. 39 af 13. marts 1903 om børne- og opdragelseshjemmet „Himmelbjerggården“s overgang til en selvejende stiftelse.

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Indledning.

Den 15. oktober 1953 nedsatte socialministeren et udvalg (i det følgende kaldet administrationsudvalget) til at fremkomme med forslag til en ændring af børneforsorgens centrale og lokale administration, herunder af reglerne om anke af børneværnsudvalgenes afgørelser, og til ændringer i forsorgslovens børneværnsafsnit i øvrigt i det omfang, det efter indvundne erfaringer må anses for hensigtsmæssigt. Efter udvalgets nedsættelse har ministeriet endvidere anmodet udvalget om under dets overvejelser at inddrage spørgsmålet om eventuelle ændringer af den ved lov nr. 92 af 14. marts 1951 gennemførte tilskudsordning vedrørende børneforsorgsinstitutionerne.

I september måned 1957 har udvalget til socialministeren afgivet en betænkning vedrørende spørgsmålet om de lokale børneværns opbygning og udøvelsen af deres virksomhed, om adgangen til anke af børneværnsudvalgenes afgørelser om anbringelse af børn og unge uden for hjemmet, om en udvidelse af reglerne vedrørende det forebyggende børneværn, herunder oprettelse af rådgivningsklinikker, om børns og unges anbringelse uden for hjemmet samt vedrørende spørgsmålet om tilskud til institutioner for børneforsorg, idet udvalget samtidig har udtalt, at udvalget forventer at kunne afslutte drøftelserne vedrørende de øvrige til udvalget henlagte spørgsmål i begyndelsen af året 1958.

Udvalget har endvidere udarbejdet et lovforslag med bemærkninger, som bortset fra forslaget til §§ 152 a og 152 b og bemærkningerne hertil svarer til nærværende lovforslag og bemærkninger.

Idet man om baggrunden for lovforslaget skal henviser til administrationsudvalgets betænkning, skal man indledningsvis give en oversigt over de vigtigste af de foreslåede ændringer.

II. De lokale børneværns opbygning og udøvelsen af deres virksomhed.

Der er i administrationsudvalget enighed om, at man sikrer børneværnsudvalgene den tillid, der må anses for afgørende for deres arbejde, ved i overensstemmelse med den hidtidige linje og med den ordning, der gælder i de andre nordiske lande, at lade udvalgene udgå af den almindelige befolkning og at lade den fornødne særlige sagkundskab stille til udvalgenes rådighed. Det foreslås derfor, at børneværnsudvalgene, der udøver børneværnet *uden for København*, som hidtil vælges af kommunalbestyrelsen, men dog således, at det hidtidige krav om en overvægt af kommunalbestyrelsesmedlemmer frafalder, og man stilles frit over for at vælge medlemmer blandt beboere i kommunen, der må antages at have indsigt i børne- og ungdomsforsorg, og som opfylder betingelserne for valg til kommunalbestyrelsen. For at bevare forbindelsen med forsørgelsesvæsenet, foreslås dog den hidtidige regel om, at formanden for det sociale udvalg skal være medlem af børneværnsudvalget bevaret. Endelig foreslås, at udvalget bør bestå af både mænd og kvinder, og at antallet af medlemmer, der ikke hidtil har været nærmere bestemt i loven, fastsættes til mindst 5 og højst 7, dog således at der skabes hjemmel for ved kongelig anordning at dele en større kommune i flere børneværns kredse.